

v Bet-lé- mě; po-zor-ně slyš - te no-vi-ny ji - sté, ta - jem - né.

2. Narodil se Kristus Pán
z chudičky Panny, on, Pán nad pány, přišel k nám;
radostí málo, žalostí mnoho trpěl sám.

3. V plenky jej zavinula,
krásného syna, Maria Panna spanilá;
v jesličky malé andělů krále vložila.

4. Synu Boží milostný,
proč ses tak snížil, k nám se ponížil, všemocný?
V nebi jsi králem, přišel jsi na zem chudobný.

5. Z lásky k nám to učinil,
z nebeské vlasti v pozemské strasti sestoupil;
ponížil sebe, aby vám nebe navrátil.

6. Vítejte, Kriste žádaný,
hoden jsi chvály, nebeský králi přejasný;
ty jsi náš poklad, spasení základ převzácný.

T: V. Renč 1968
N: Fr. Gruber 1818
D: V. Kment 1939 (~ 1992) M 1 2 3

224

1. Ti - chá noc, pře-sva-tá noc. V spá - nku svém

dý - chá zem, půl - noc od - bi-la, mě - sto šlo spát,

zdří - mli dá - vno i pa - stý-ři stád, jen Bo - ží lá - ska, ta

bdí, jen Bo - ží lá - ska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,
náhle v ní jástot zní,
vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
v městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
[: z lásky se člověkem stal. :]

3. Tichá noc, přesvatá noc,
stín a mráz vůkol nás,
v hloubi srdce však Gloria hřmí,
díků, že hříšník se s důvěrou smí
[: u svaté rodiny hřát. :]